

I FOUGHT THE X AND THE X WON

Dimitrios Antonitsis

Vince Briffa

Gabriel Brojboiu

Austin Camilleri

Dionisis Christofilogiannis

Radu Comsa

Baptiste Debombourg

Sharon Engelstein

Petra Feriancova

Ry Fyan

Helidon Gjergji

Gabriele Grones

Ewa Kuras

Eva Mitala

Michal Moravcik

Tarohei Nakagawa

Adrian Scicluna

Artan Shabani

Katharina Swoboda

Dimitris Tataris

Raphael Vella

Siebren Versteeg

Curator/Text: Raphael Vella
Selection of artists: Dionisis Christofilogiannis, Adrian Scicluna, Lydia Pribisova, Raphael Vella
Setup: Dionisis Christofilogiannis, Adrian Scicluna
Acknowledgments: Calin Stegorean, Alexander Debono, Marius Pallade Agarbiceanu, Lydia Pribisova, Thomas Macheras
Cover: artwork by Austin Camilleri
Translation: Alina Pristas
Proof Reading: Marius Daniel Onică
Print: ARTA www.tipoarta.ro

Dimitrios Antonitsis
Vince Briffa
Gabriel Brojboiu
Austin Camilleri
Dionisis Christofilogiannis
Radu Comsa
Baptiste Debombourg
Sharon Engelstein
Petra Feriancova
Ry Fyan
Helidon Gjergji
Gabriele Grones
Ewa Kuras
Eva Mitala
Michal Moravcik
Tarohei Nakagawa
Adrian Scicluna
Artan Shabani
Katharina Swoboda
Dimitris Tataris
Raphael Vella
Siebren Versteeg

I FOUGHT THE X AND THE X WON

Muzeul de Artă / CLUJ-NAPOCA / ROMANIA
16th April - 15th May 2011
<http://www.macluj.ro/>

National Museum of Fine Arts / VALLETTA / MALTA
15th July - 15th August 2011
<http://www.heritagemalta.org/>

"Try again. Fail again. Fail better."¹ Samuel Beckett's language in *Worstward Ho* is a stark reminder of the unavoidability of ultimate failure, couched in minimal utterances in which hope and pretence are simultaneously annulled. If we feel that his prose is almost unbearable at times, this is probably because the Sisyphean bleakness it transmits is couched in such precise and pitiless terms that it strikes a chord deep within us, one that few like to admit to publicly. Generally speaking, people don't boast about personal failures. Whenever lost battles figure in the tales we tell others about ourselves, they reek of self-pity or, at best, self-parody. So, many of us don't talk about them. Or else, if we do discuss our failures, we do so only to draw attention to a wrong that we've suffered: a defence mechanism that turns defeat into a moral victory. Something like: I lost, but the other side cheated. In short, we're bad losers.

"I Fought the X and the X Won" therefore sounds like a rather atypical declaration, particularly if we locate such a statement in the realm of a radical conception of the "avant-garde" that takes its name from militant origins. What strategic plan of action can be plotted by artistic revolutionaries who accept defeat so gracefully? How can one be a politically engaged artist in these post-Beuysian times if one doesn't dream of some sort of utopian "social sculpture" that succeeds in transforming at least some aspect of one's life? After all, Joseph Beuys himself took the "fight" quite literally when he fought his *Boxing Match for Direct Democracy* at the Documenta in Kassel in 1972 (and won).

Bearing in mind that the exhibition title is derived from a rock n' roll song², it sounds uncharacteristically self-effacing, more like the moral teaching of a Sermon on the Mount than the refrain of a guitar-swinging rock musician. Whether the statement is interpreted in a conditional sense ("If you fight the X, the X will win"), an imperative sense ("Don't fight the X...") or as a simple narration of fact ("Yesterday, I fought the X..."), it appears to promote caution, restraint or even complicity rather than resistance, confrontation or transgression. Clearly, within an artistic milieu, such an attitude reflects neither an aesthetic of power nor a modernist aesthetic of shock. One could deduce that "I Fought the X and the X Won" thereby reflects some postmodern age rather than an earlier epoch – an age, that is, without metanarratives – because it distances itself from both the aestheticisation of politics indicted by Walter Benjamin and the modern movements by several decades. However, in a sense, one could also read such a statement as an indictment of art *tout court*, acknowledging to some extent the powerlessness of art in the face of many of the forces it set out to fight, starting around a century and a half ago.

"Încercați din nou. Eșuați din nou. Eșuați mai bine." Limbajul lui Samuel Beckett din *Worstward Ho* reprezintă o puternică metodă de amintire a neevitării eșecului final, formulat în enunțuri minimale în care speranța și pretenția sunt simultan anulate. Dacă simțim uneori că proza sa este aproape de nesuportat, aceasta se datorează faptului că tristețea sisnică pe care aceasta o transmite este formulată în termeni atât de precisi și fără milă, încât aceasta atinge o coardă sensibilă în interior nostru, o coardă pe care puțini o recunosc în mod public. În general, oamenii nu se laudă cu eșecurile lor personale. Ori de câte ori suntem o figură a unei bătălii pierdute în povestirile pe care le împărtășim cu ceilalți, acestea au un aer de automobil sau în cel mai bun caz de autoparodie. Din această cauză, mulți dintre noi nu vorbesc despre aceste momente. În cazul în care discutăm despre eșecurile noastre, o facem doar pentru a atrage atenția asupra unei situații neplăcute pe care noi am trăit-o: un mecanism de apărare care înțoarce înfrângerea într-o victorie morală. Oarecum: am pierdut, însă cealaltă parte a trișat. Pe scurt, nu știm să pierdem.

"I Fought the X and the X Won" (Eu m-am luptat cu X și X a câștigat), prin urmare sună precum o declarație atipică, mai ales dacă plasăm o astfel de declarație pe tărâmul conceptului radical de "avangardă" care își ia numele din originile militante. Ce plan strategic de acțiune poate fi reprezentat de către artiști revoluționari care acceptă atât de gratuităs înfrângerea? Cum poate fi cineva un artist politic în aceste vremuri postbeuysiene dacă nu visează vreo formă de "sculptură socială" utopică care reușește să transforme măcar unele aspecte ale vieții unei persoane. Chiar și însuși Joseph Beuys a utilizat literalmente "lupta", atunci când s-a luptat în al său *BoxingMatch for Direct Democracy* la Documenta în Kassel, în 1972 (și a câștigat).

Având în vedere faptul că titlul expoziției derivă dintr-un cântec rock and roll, acesta sună necaracteristic de autodemest, reprezentând mai degrabă învățătura morală a unei Predici pe Munte, decât refrenul unui chitarist de rock. Chiar dacă declarația este interpretată într-un sens condițional ("Dacă te luptă cu X, X va câștiga"), într-un sens imperativ ("Nu te luptă cu X...") ori ca o simplă narătuire de facto ("Ieri m-am luptat cu X..."), acesta caută să promoveze prudență, rezistență sau chiar complicitatea, mai degrabă decât rezistență, confruntarea sau transgresiunea. În mod evident, într-un mediu artistic, o astfel de atitudine nu reflectă nicio estetică a puterii, nicio estetică modernistă a șocului. S-ar putea deduce că "I Fought the X and the X Won", prin urmare, reflectă mai degrabă o epocă postmodernă, decât o epocă anterioară-epoca existentă, fără metanarătuire- deoarece se distanțează atât de estetizarea politiciei, pusă sub acuzare de către Walter Benjamin, cât și de mișcările moderne existente de ceva timp. Cu toate acestea, se putea totodată citi o astfel de declarație ca un rechizitoriu de artă toutcourt, recunoscând într-o anumită măsură nepuțină artei în fața multora dintre forțele cu care aceasta a fost destinată să lupte, începând cu aproximativ un secol și jumătate în urmă.

Rope in some of Filippo Tommaso Marinetti's rhetoric and the sentence changes to "I fought museums and museums won" (but then again, admitting defeat doesn't sound very Futurist, does it?). Give the sentence a Greenbergian twist and you have, "I fought kitsch and kitsch won". Adapt it to Guy Debord and it becomes "I fought spectacular society and the spectacle won". If the "I" in "I Fought the X" stands for art, could art's defeat mean simply its co-option by capitalism? Or could it signify the death of art's radical potential?

Yet, surely, such a clear demarcation of "winner" and "loser" relies too heavily on our experiences of sports, games and TV quizzes. What of those who are not even aware of their own fortunes and misfortunes? And wouldn't an interpretation that presents art itself as the "loser" (or even the "winner" for that matter) be inscribed in the very discourse of power that art once set out to transgress? Maybe, art cannot be positioned at the extremes of either defeat or victory, but somewhere in between, in the uneasy tension that subsists between forces, in the relation between the aesthetic and the political, or even in that gap that tears asunder or links the image with the individuals and communities who are faced by its silent energy. Sometimes referred to as a "relational aesthetic", this dialogue between the image and its public or between different members of the public who concurrently interact with an artist's idea, is "democratic" to the extent that it releases rather than restricts or merely reflects communicative possibilities and social exchanges within and around the artist's work. Yet, this notion of democracy in the reception and even the completion of artistic practices by members of the public does not mean that art's "strangeness" disappears, or that some sort of universal harmony is achieved in the process. Quite the opposite. It stands for a dynamic process in which the public's encounter with art is accountable rather than detached, and "meanings", even hostile ones, now occupy an open combat zone where the aim is to "engage" more than to win or lose. The effects of art – its transmission of ideas as well as its political clout or transformative force – are not measureable. You cannot count art's successes or failures but you can open to its tensions, its questions, its drifting away from acquired discourse, its reframing of technologies, its ability to elicit something "different" from your neighbour.

Take the work included in the exhibition *I Fought the X and the X Won*, for instance. It rewrites assumed frames of reference, asking questions rather than providing answers. Some of it, like Helidon Gjergj's, Petra Feriancova's, Siebren Versteeg's and Adrian Scicluna's pieces, plays with contemporary information and communication technologies and their predicaments: translation, distance, coding, and dislocation.

Cu dibăcie în unele dintre retoricile lui Tommaso Marinetti aceasta sintagmă devine "I fought museums and museums won – Eu m-am luptat cu muzeul iar muzeul a învins" (dar, din nou, a admite înfrângerea nu sună foarte futurist, nu-i aşa?). Dați-i sintagmei o întoarcere greenbergiană și veți obține "I fought kitsch and kitsch won – Eu m-am luptat cu kitsch-ul și kitsch-ul a câștigat". Adaptați-o la Guy Debord și ea devine " I fought spectacular society and the spectacle won – Eu m-am luptat cu societatea spectaculară și spectacolul a câștigat". În cazul în care "I-Eu" în "I Fought the X – Eu m-am luptat cu X", se referă la artă, s-ar putea ca în acest sens, înfrângerea artei să semnifice pur și simplu cooptarea acesteia de către capitalism? Sau ar putea semnifica moartea potențialului radical al artei?

Cu toate acestea, cu siguranță, o astfel de demarcare clară precum cea de "învingător" și cea de "învins" se bazează prea mult pe experiențele noastre în domeniul sportului, jocurilor și a concursurilor TV. Ce se întâmplă cu cei care nu sunt nici măcar conștienți de propriile lor bucurii și nenorocirii? Să fie înscrisă în discursul de putere pe care arta a stabilit odată că îl va încălcă, nu ar fi asta o interpretare care prezintă arta în sine ca "învinsă" (sau chiar "învingătoare")? Poate că arta nu poate fi poziționată la nicio extremă, nici la cea a înfrângerii nici la cea a victoriei, ci undeva între, în tensiunea incomodă care subzistă între forțe, în relația dintre estetic și politic, sau chiar și în acest decalaj care desparte sau unește imaginea de indivizii și comunitățile care se confruntă cu linistea energiei lor. Denumit uneori ca "estetică relațională", acest dialog între imagine și publicul său ori cel între diferiți membri ai publicului care interacționează concomitent cu ideea unui artist, este "democratic" în măsura în care acesta mai degrabă eliberează decât restrâne sau pur și simplu reflectă posibilitățile de comunicare și schimburile sociale în cadrul și în ceea ce privește opera artistului. Totuși, această noțiune a democrației, realizată la începutul și chiar la finalizarea practicăi artistice de către membrilor publicului, nu semnifică faptul că arta dispare "straniu", sau că vreun fel de armonie universală este obținută în acest proces. Chiar contrariul. Aceasta reprezintă un proces dinamic în care confruntarea publicului cu arta este mai degrabă răspunzătoare decât dețașată și "sensurile", chiar și cele ostile, ocupă acum o zonă de luptă deschisă, în care obiectivul este de a "te implica" mai mult decât a câștiga sau a pierde. Efectele artei - transmiterea de idei precum și influența politică sau forța de transformare - nu sunt măsurabile. Nu poți număra succesele sau eșecurile artei, dar poți să te deschizi spre tensiunile sale, întrebările sale, deriva sa din discursul dobândit, reîncadrarea sa în tehnologii, capacitatea sa de a obține ceva "diferit" de la aproapele tău. Luăți de exemplu opera inclusă în expoziția "I Fought the X and the X Won". Aceasta rescrie cadrele de referință asumate, punând întrebări mai degrabă decât oferind răspunsuri. Câteva dintre aceste opere, ca de exemplu cele ale lui Helidon Gjergji, Petra Feriancova, Siebren Versteeg și Adrian Scicluna, se joacă cu informația contemporană și tehnologiile comunicației și cu situațiile neplăcute ale acestora: traducerea, distanța, codificarea și delocalizarea.

Katharina Swoboda's and Vince Briffa's videos struggle against time: they simulate, respectively, a three-minute boxing round and a race, but their time is fractured or fading away, like that of a boxer who gets knocked to the canvas, or a retired athlete, too old to be effective on the track of life. Gabriele Grones's painting haunts us as it also maps out meticulously the traces of time on a face, while Tarohei Nakagawa's black and white photographs and Austin Camilleri's small sculptures are the antithesis of the portrait: they hide rather than reveal identities and make us wonder whether the hidden face belongs to a representative of power or a victim.

Understandably, the effects of the media and other globalising and political forces, advertising campaigns and stereotypes also play a central role in the works of a number of artists in the show, particularly Ewa Kuras, Gabriel Brojboiu, Michal Moravcik and Dimitris Antonitsis. Embattled political histories, art-historical references, cinematic and internet-based references merge in the images of Dionisis Christofiliogiannis, Radu Comsa and Raphael Vella, while Ry Fyan, Artan Shabani, Dimitris Tataris, Sharon Engelstein and Eva Mitala direct their attention to personal and collective memories and occasionally uncanny situations and anxieties.

In many of these works, there is no denunciatory tone that opposes "wrong" viewpoints. Arguments, ideas and people are not decisively split into winners and losers. Rather, their ambivalence, their irony and their discordance make many of these works so thought-provoking. The object is not to present an image that authorises specific interpretations, ideological underpinnings or political closure, but to destabilise certainties. This tactic is not a reflection of artistic or political indecisiveness but an understanding of antagonism in which the objective is to provide partial, non-authoritarian answers that weave themselves into other partial answers, bearing witness to "the impossibility of a final suture"¹. There is no totality, no definite winner and loser, no fully self-conscious identity, no possibility of democracy or art without multiple, conflicting positions. Instead, art speaks of gaps and breaks and paradoxically finds its own potential therein. This emptiness is its lifeblood.

Videourile Katharinei Swoboda și ale lui Vince Briffa se luptă cu timpul: ele simulează trei minute dintr-o rundă de box, respectiv o întrecere, însă timpul acestora este fracturat sau se risipește, precum cel al unui boxer care este doborât pe pânză sau al unui atlet pensionat și care este prea bătrân ca să mai fie efectiv pe pistă vieții. Picturile Gabrielei Grones ne urmăresc, la fel cum acestea urmăresc cumeticulitatea urmărești timpului pe o față, în timp ce fotografie în alb și negru ale lui Tarohei Nakagawa și mici sculpturi ale lui Austin Camilleri reprezintă antiteze ale portretului: acestea mai degrabă ascund identități decât să le dezvăluie și ne determină să ne întrebăm dacă față ascunsă aparține unui reprezentant al puterii sau unei victime.

Este de înțeles faptul că efectele mass-mediei și a altor forțe politice care globalizează, a campaniilor de promovare și a stereotipilor joacă totodată un rol central în lucrările unui număr de artiști participanți la expoziție, în mod particular în cele ale Ewei Kuras, Gabriel Brojboiu, Michal Moravcik și Dimitris Antonitsis. Așezate în poziție de lupă, istoriile politice, referințele de artă-istorică, cinematografică și referințele bazate pe internet se îmbină în imaginile lui Dionisis Christofiliogiannis, Radu Comsa și Raphael Vella, în timp ce Ry Fyan, Artan Shabani, Dimitris Tataris, Sharon Engelstein și Eva Mitala își direcționează atenția spre memorile personale și colective, iar ocazional pe anxietăți și situații stranii.

În multe dintre aceste lucrări, nu există niciun ton care să denunțe și care să se opună punctelor de vedere "greșite". Argumentele, ideile și oamenii nu sunt în mod decisiv împărțiti în învingători și învinși. Mai degrabă, ambivalența, ironia și discordanța fac din multe dintre aceste lucrări subiecte de gândit. Ideea nu este de a prezenta o imagine care autorizează interpretări specifice, bazele ideologice sau apropierile politice cu una care să destabilizeze certitudinile. Aceasta tactică nu este o reflecție a indeciziei artistice sau politice, ci o înțelegere a antagonismului în care obiectivele presupun a se oferi răspunsuri parțiale, nonautoritare, care se îmbină cu alte răspunsuri parțiale, fiind martore la "imposibilitatea suturii de final". Nu există nici totalitate, nu există niciun câștigător și niciun învins clar definit, nicio identitate pe deplin conștientă de sine, nicio posibilitate de democrație sau de artă fără poziții multiple, contradictorii. În schimb, arta vorbește despre decalaje și opriri și își găsește potențialul în acestea, în mod paradoxal. Acest gol reprezintă seva artei.

The Art and Politics of Defeat
Raphael Vella

Arta și politica înfrângerii
Raphael Vella

¹ S. Beckett, *Worstward Ho*, London: John Calder Ltd, 1983, p. 7.

² The song "*I Fought the Law*" has had many cover versions, most notably by Bobby Fuller Four and The Clash.

³ E. Laclau and C. Mouffe, *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics*, London and New York: Verso, 1985, p. 125.

I FOUGHT THE X AND THE X WON

Dimitrios Antonitsis (GR)

Born: 1966. Lives and works in Athens and New York. Recent solo shows: "Keep Calm and Carry On", Ileana Tounta Contemporary Art Center, Athens, Greece (2011) "Backdraft" (with Tilo Schulz), Dogenhaus Gallery, Leipzig, D (2008) "CIGE 08" International Artfair of Beijing, Beijing, China (2008). Recent group shows: "Popcentric" Gering Lopez Gallery, New York, USA (2007) "Expanded Painting" Prague Biennial 3 , Prague (2007) "Not a Photo" Chelsea Art Museum, New York, USA (2006) "Midlife Crisis" Salander O' Rielly Gallery, New York, USA (2006) "Indentitas" BAC, Barcelona, Spain (2006) "Femmes" Museum of Carouge, Geneva, Cch (2005) "Donna Donne" Palazzo Strozzi, Florence, IT (2005) "Polymorph Pervers" ACC Gallery, Weimar, D (2005).

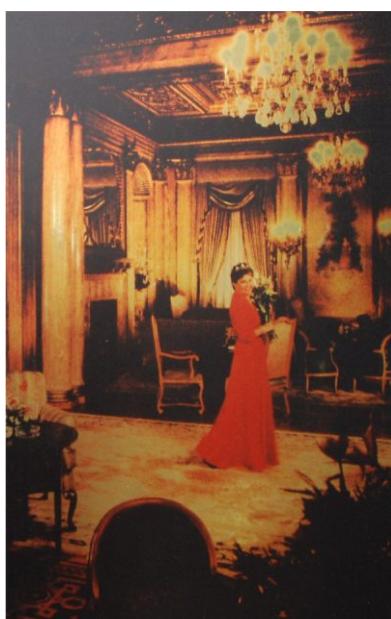
From a cold winter rain not fit for ducks to the dog days of summer, Leona Helmsley arrives at The Helmsley Palace to see that everything is beyond reproach. What better way to pave the way for her guests. You. Her royal family.

From the ceiling studded with literary crests to the elegant dinner fit for corporate chiefs, Leona Helmsley takes pride in the regal Library. What better meeting place for her royal family. You. Her guests.

From the grand stairway, aglow in gold and crystal, to the marble of the promenade polished to a mirror sheen, Leona Helmsley reviews the brilliance of the elegant entrance. What better way to greet her royal family. You. Her guests.

From the fresh floral bouquets to the light lunches and late-night snacks, Leona Helmsley masters the details in the landmark Madison Room. What better setting for her royal family. You. Her guests.

"Where the Queen Stands Guard #1, #2, #3, #4", 2007
bubble-jet on gold foil
62 x40 cm (x4)

Leona Helmsley, a billionaire real estate businesswoman also known as the Queen of Mean, represents a society that believes only in exchange value and consumption. Her image reminds the artist of a heroine of an ancient Greek tragedy who had just performed the most obscene hubris: the humiliation of a victim for the sole pleasure of the dominant person.

Leona Helmsley, o femeie de afaceri din domeniul imobiliarelor, miliardară, de asemenea cunoscută ca Regina Răutății, reprezintă o societate care crede doar în valoare de schimb și în consum. Imaginea ei amintește artistului de o eroină dintr-o tragedie greacă veche care nu a realizat decât vanități dintre cele mai obscene: umilirea victimei pentru plăcerea exclusivă a persoanei dominante.

Born: 1958. Lives and works in Pieta', Malta. Recent solo exhibitions: "Heteropia" - Gallery 68, Valletta, Malta (2009), "Body of Glass-After Caravaggio" Auberge d'Italie, Valletta, Malta (2007), "The Johanniterkirche" Feldkirch, Austria (2006), "Playing God" Harris Museum, Preston, UK (2007), "Hermes" Galerie der Schwarze Punkt, Konstanz, Germany (2006)," re:public" The Vision Centre, Cork, Ireland (2005), "Immigrant" Villa Manin Centre for Contemporary Art, Udine, Italy (2004-5),"Immigrant" Queen Street Gallery, Belfast, Ireland (2004). Recent group exhibitions: "With Love? From Me to You" The James Taylor Gallery, London, UK (2009), "hello..." Art Prague (2009), "The Life Model - Between Nude and Naked" Gallery 68, Valletta, Malta (2009), "Square" Gallery 68, Valletta, Malta (2009), "Sounds and Visions" Tel Aviv Museum of Modern Art, Israel (2009), "Eighteen" Malta Contemporary Art, Marsa, Malta (2008), "Scent" St. John's Cavalier, Valletta, Malta (2008), "Sea Dreaming" St. James Cavalier, Valletta, Malta (2008)," Watch" Museum of Fine Art, Valletta, Malta (2008), "Analogue and Digital" Fieldgate Gallery, London, UK (2007), "6collabor8" Palais Liechtenstein, Feldkirch, Austria and the Citadel, Rabat, Gozo, Malta (2007)

"Photo Finish", 2004 – 2011
DVD PAL single channel video, stereo audio – 00:16:40

The work relates to the individual's fight against time, especially against old age. The work shows three simultaneous stories of ex-athletes as they reminisce about their career. The work is shot in profile, suggesting a 'photo finish camera' viewpoint. One by one, the raconteurs fade out of the race which at the end leaves the viewer with no winner.

Lucrarea se referă la lupta individului cu timpul, mai ales cu bătrânețea. Lucrarea prezintă trei povești simultane a unor foști sportivi de performanță, care se lasă copleșiți de amintirile legate de cariera lor. Lucrarea este fotografiată în profil, oferind un punct de vedere de tipul "camera foto finish". Unul câte unul, povestitorii părăsesc cursa, la final lăsând privitorul fără niciun câștigător.

Gabriel Brojboiu (RO)

Born: 1959. Lives and works in Constanta- Romania. Recent group exhibitions : "Lalin Biennale" Spain (2011), "Constanta Caz 3"/ "Ca-n gara" railway station Constanta, Romania (2010),"International Symposium in Solaina", Spain (2010), "Harlech Biennale" Wales (2009), "Dolores Project" City Hall Gallery Montmartre, Paris (2009), "NEXO" International Gathering at Circulo del Arte Toledo-Spain (2008), "Constanta Caz 2 "/"Antropocity", Romania (2008),"International Gathering" Leerer Beutel Gallery, Regensburg, Germany(2008), " Constanta Caz 1 "/"Cazemata"Romania (2008)

"My global self", 2010
acrylics on plaster balls ; video projection, Ø 64 cm (x2)

A measure of self-irony permeates this struggle between the self and the "global". No matter how many trips you make, or how homogeneous this world has become, or how much the system wants you to follow paths that have already been trodden by others, at the end you'll return home. This is your secret treasure and also your trap, your limit.

O măsură de autoironie pătrunde această luptă între sine și "global". Nu contează cât de multe excursii faci, cât de omogenă a devenit această lume, sau cât de mult vrea sistemul ca tu să urmezi căi care au fost deja bătătorite de către alții, în final te vei întoarce acasă. Aceasta este comoara ta secretă, capcana ta, limita.

Born: 1972. Lives and works between the island of Gozo and Brussels. Recent solo exhibitions: "MCA 16" Malta Contemporary Art Foundation, Valletta, Malta (2010), "Blata, Garden of Nations" Ramallah, Palestine Territories (2010), "Camilleri Carbonaro" Munchen Kunstlerhaus, Munich, Germany (2009), "Austin Camilleri" Centre Culturel Ti Art, Paris, France (2009), "Peinture Peinture" Galerie GNG, Paris, France (2008), "Human Implementation" Kulturzentrum, Konstanz, Germany (2006). Recent Group Exhibitions: "Mediterranean Biennale" Palace Kherredine, Tunis, Tunisia (2010), "Projected Visions" Apollonia, Strasbourg, France (2010), "Scent" St John's Cavalier, Valletta, Malta (2008), "Agorafolly" Centrale Electrique: European Centre for Contemporary Arts, Brussels, Belgium (2007), "6collabor8" Palais Liechtenstein, Feldkirch, Austria (2007), "Going beyond the countries art- small states on uncertain stereotypes", San Marino (2005), "Breakthrough" Grote Kerk, Den Haag, Holland (2004)

Dictators dream of immortality and monumentality. In times of revolution, such as those we have been experiencing in Northern Africa, these monuments and symbols of the regime's authority such as flags are generally the first target of the revolutionaries. The people rid themselves of the dictator's face; they make it disappear, like a hooded bust. But does the desire for power disappear too?

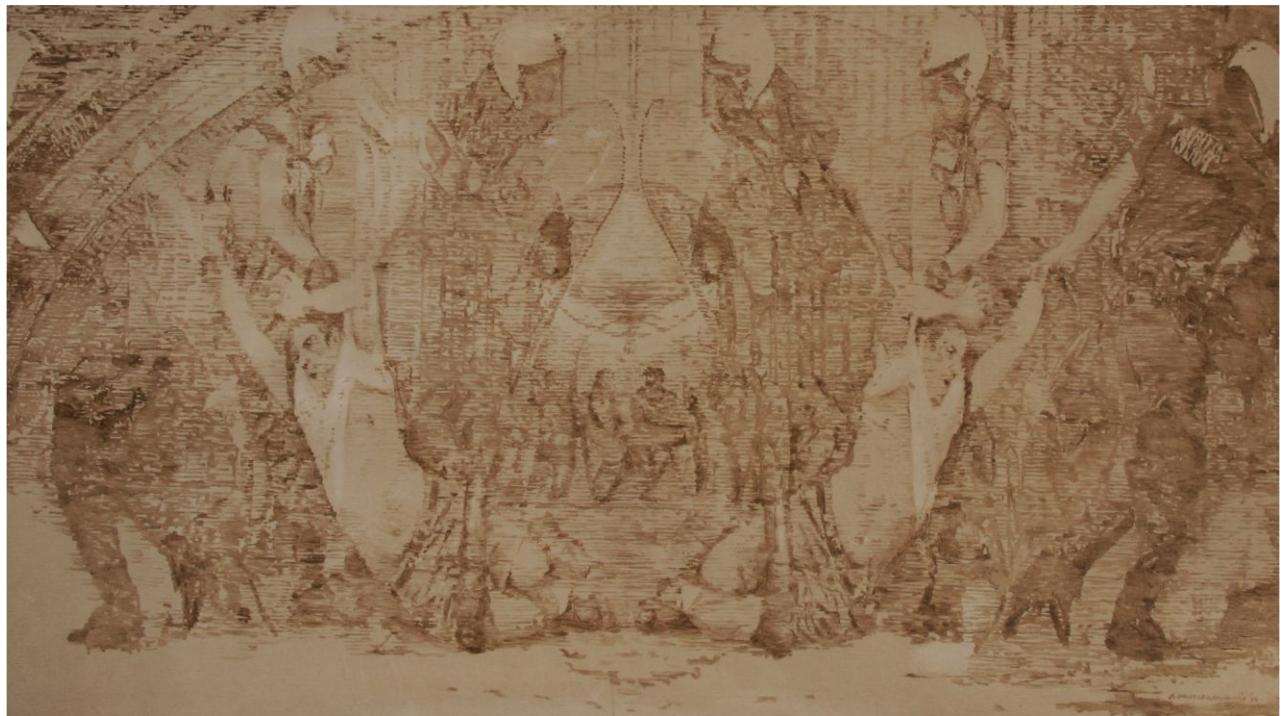
Dictatorii visează la nemurire și monumentalitate. În vremuri de revoluție, precum cele pe care le-am experimentat în Africa de Nord, monumentele și simbolurile regimului autoritar, precum steagurile, reprezintă în general prima țintă a revoluționarilor. Oamenii scapă de față dictatorului, o fac să dispară, ca pe un bust cu glugă. Dar va dispărea totodată și dorința de putere?

"Homo Immortalis", 2011
(it takes a long time for a man to look like his portrait)
Plaster of Paris, Carrara Marble
12 x 6 x 4cm each (x9)

Dionisis Christofiliogiannis (GR)

Born: 1973. Lives and works in Athens and Cluj-Napoca. Recent solo exhibitions: "time present and time past", K-art Gallery, Athens, Greece (2011), "Apollo și Dionysos", Muzeul de Artă, Cluj Napoca, Romania (2011), "grasp the trends", NY Arts Beijing Gallery, Beijing, China (2009), "Dionisis", Nakagawa Gallery, Tokyo, Japan (2009), "AI1", Muramatsu Gallery, Tokyo, Japan (2008). Recent group exhibitions: "Art Athina 2011", Fair contemporary art Athens, Greece (2011), Video art awards Lumen_ex 2011, Museo Extremeño e Iberoamericano de Arte Contemporáneo, Spain (2011), "Celeste Prize", Invisible Dog, New York, USA (2010), "Post Factory", JCCAC, Hong Kong (2010) "Mobilnale2", TinaB. Prague, CZ (2010), "I am Solitary I am an Army", Surface Gallery, UK (2010), "The Collection", Nakagawa Gallery, Tokyo, Japan (2009), "Emergency Room", PAN Contemporary Museum of Naples, Italy (2009), "Emergency Room", Gallery Taiss, Paris, France (2008), "New York International Film Festival", New York, USA (2008), "Athens Video Art Festival", Gazi Keramikos, Athens, Greece (2008), "Emergency Room", Ileana Tounta Art Centre, Athens, Greece (2007) "East and West", Kentaurus Awards European Exhibition, Munich, Germany (2007)

"the school of Athens", 2010
oil on canvas, 74x126 cm

Philosophers in a well-known painting from the Italian Renaissance are joined by contemporary representatives of street violence and civil strife. The classical, symmetrical image of a philosophical school is tinged with political commentary.

Filosofi dintr-un tablou bine cunoscut al perioadei Renașterii italiene, sunt uniți de reprezentanții contemporaneității, de violențe stradale și conflicte civile. Imaginea clasnică, simetrică a unei școli filosofice este nuanțată de comentarii politice.

Born: 1975. Lives and works in Cluj-Napoca, Romania. Recent solo exhibitions: "Being Radu Comșa" SABOT, Cluj-Napoca, Romania (2010), "On memory and reminiscence" Citric gallery, Brescia, Italy (2008) Recent group exhibitions: "L'Arpa Magica" [The Magic Harp], Lucie Fontaine, Milan, Italy (2010), "Play" curated by Mirela Pribac , Accademia di Romania, Roma, Italy (2010), "Calling All the Stations" curated by Michele Robecchi and Gazmend Ejupi , National Gallery in Pristina, Kosovo (2009), "Prague Biennale 4" Expanded Painting 3, within Staging the Grey: 12 Romanian and Hungarian Painters, curated by Mihai Pop in collaboration with Jane Neal , Prague, Czech Republic (2009), Romanian Art Today/ The Artist and his Supporters , Espace Tajan, Paris, France (2008) "15 Hungarian and Romanian Painters" curated by Jane Neal , Galeria Plan B, Cluj-Napoca, Romania (2008), "Documenta" How to Build a Universe That Does Not Fall apart Two Days Later, curated by Simona Nastac,, Regensburg, Germany (2007), "Prague Biennale 3" Expanded Painting 2, curated by Helena Kontova and Giancarlo Politi , Prague, Czech Republic (2007)

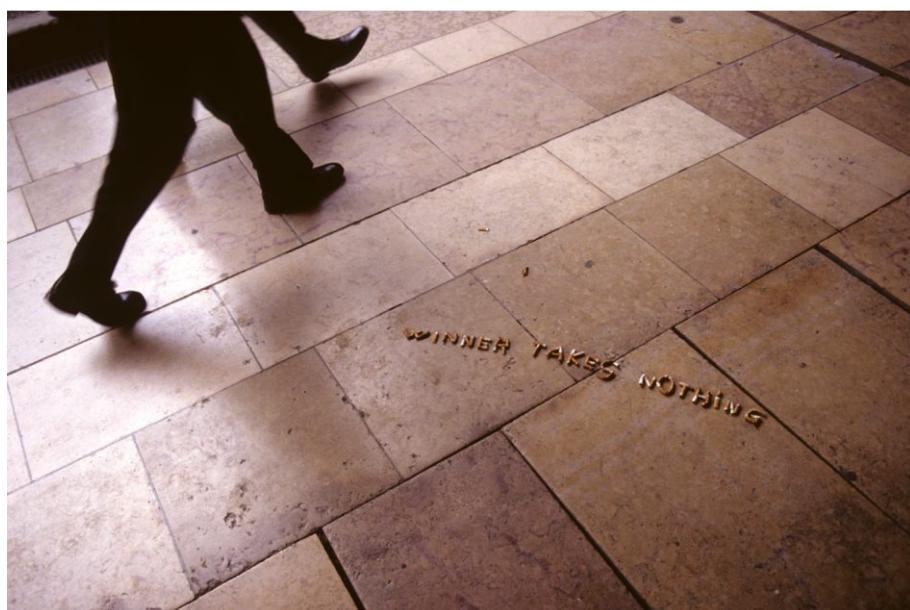
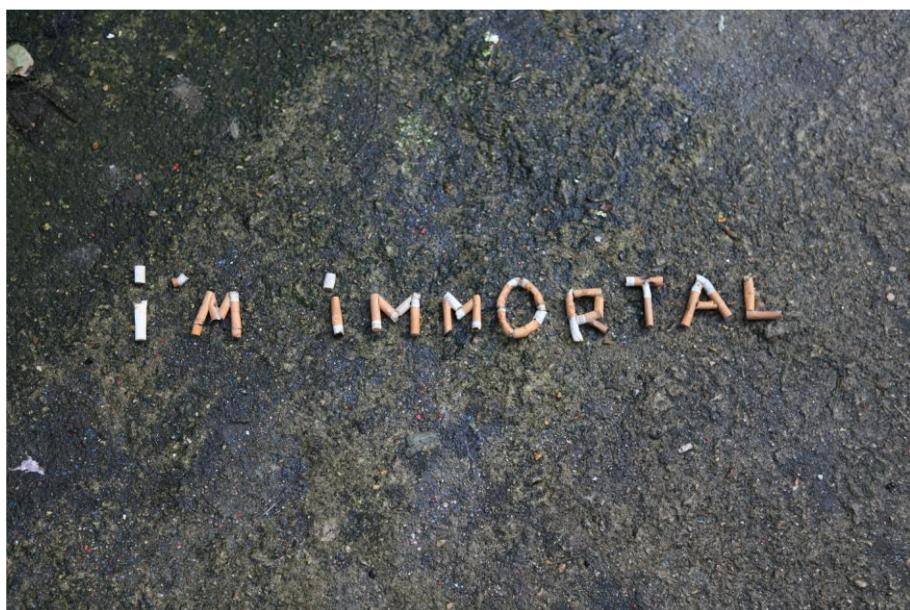

"tondo", 2010
oil on linen mounted on MDF, Ø32cm courtesy of the artist & SABOT

Radu Comsa balances a dialogue between the idea of background in the history of cinema and the notion of "Tondo," connected to Renaissance painting in Italy. His latest works deal with the dissolution of form, and with abstraction seen as an amalgamation of parts and leftovers, playing on the idea of the art object concretely existing as a 'type of thing'.

Radu Comșa susține un dialog între ideea de 'fond' în istoria cinematografiei și noțiunea de "Tondo," cu trimitere la pictura renascentistă din Italia. Lucrările sale recente vizează disoluția formei și abstracționea văzută ca amalgam de fragmente și resturi, jucându-se cu ideea de obiect de artă, obiect care există în mod concret ca "formă a ceva".

Born: 1978. Lives and works in Paris. Recent solo exhibitions: "A Tradition of Excellence" Krupic Kersting Gallery, Cologne, Germany (2011), "Volte Face" Art Center Duplex/10m2 - Sarajevo, Bosnie herzégovine (2010), "Your potential, our passion", Galerie Patricia Dorfmann-Paris (2010). Recent group exhibitions: "L'hiver ou le Déluge" Galerie Nathalie Obadia, Paris (2010), "Hints to Workmen", Northern Gallery, Sunderland, England (2010), "Charnel House Scraps" Kunsthalle LA, Los Angeles, USA (2010)

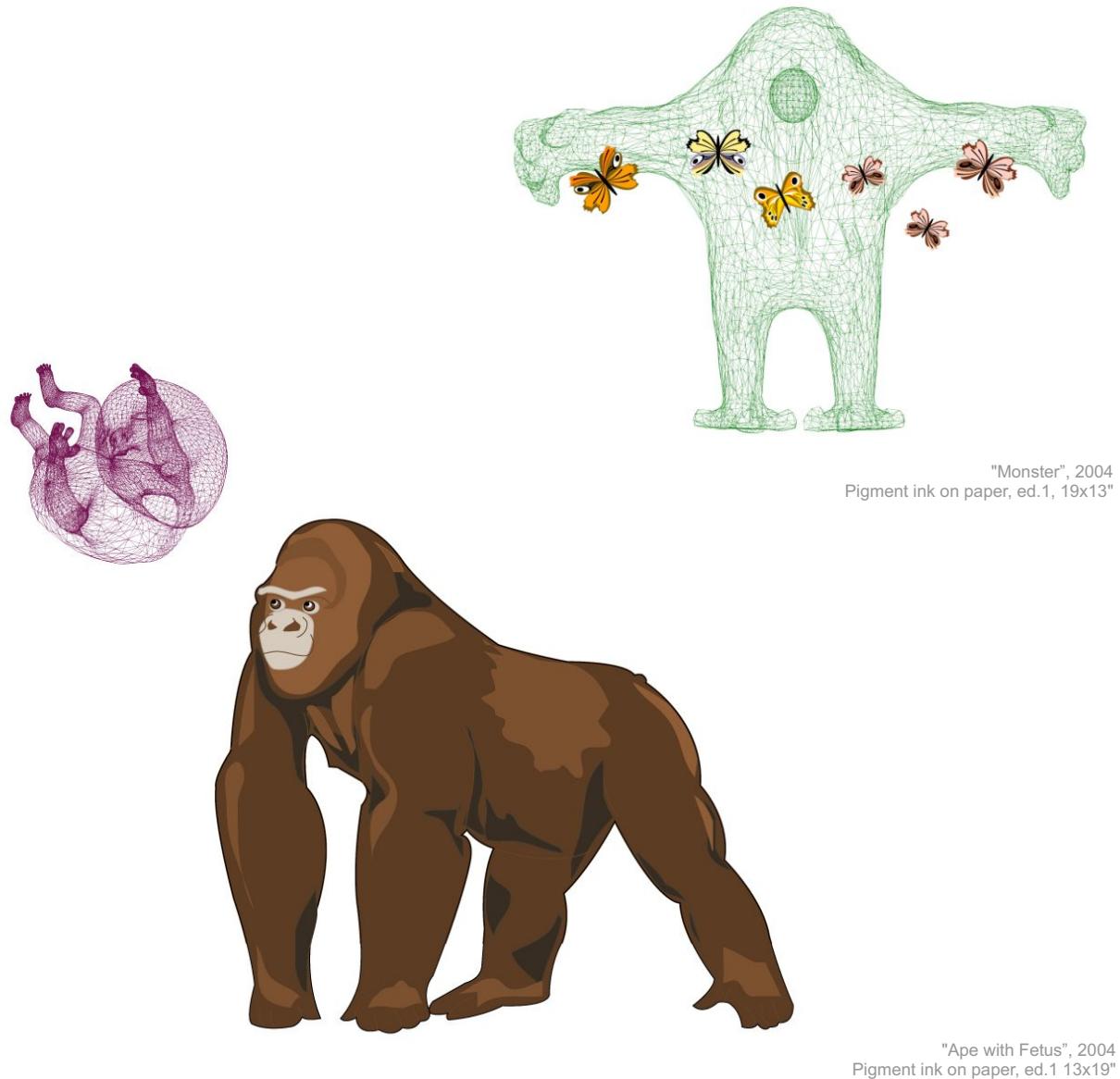

"Social Philosophy", series 2008
dimensions variable

Social philosophy is a series of sentences spoken by different individuals one meets in cafes, pubs, and so on. During these hazy moments of informality, cigarettes "talk" and philosophize about life, friends, politics, etc. In contrast to the rolled tobacco, which fades away in spirals of white smoke, the poetry of spoken words is immortalised in cigarette butts left behind in ashtrays.

Filosofia socială este o serie de fraze rostită de diferite persoane pe care le întâlnești în cafenele, puburi și aşa mai departe. În timpul acestor momente tulbură informal, țigările "vorbesc" și filozofează despre viață, prietenii, politica, etc. Spre deosebire de tutunul rulat, care se estompează în spirale de fum alb, poezia de cuvinte rostită este immortalizată în mucuri de țigară lăsată în urmă, în scrumiere.

Born: 1965. Lives and works in Houston Texas. Recent solo shows: "Gluey Hold", Philomena Gabriel Contemporary, Houston (2011) "Soft Head", Peel Gallery, Houston Blow , Sunday, New York (2008) "MY Cookie!", MKG, Houston (2007) "New Ceramic Work" , Romo Gallery, Atlanta 2006 "Siblit Tatu" , Firehouse Gallery, Burlington, Vermont Minna Poota , the Suburban, Chicago (2005). Recent group shows: "Luminaria", Hemisphere Park, San Antonio (2011) "Design Loves Art" , Pacific Design Center, Los Angeles Diad , Glassell Gallery of Art, Louisiana State University, Baton Rouge No Zoning ,Contemporary Arts Museum, Houston Light as Air , Discovery Green, Houston and Museum and Cultural Affairs, City of El Paso (2009) "e-Form" , Jinse Gallery, Chongqing; Duolun Museum of Art, Shanghai, Today Art Museum, Beijing, China (2008/9) "Sculpture at Evergreen" , Johns Hopkins University, Baltimore Project Space, Next Fair, Chicago (2008) "Big" , Cameron Art Museum, Wilmington, NC (2007/8) "Partners" , Kirkland Arts Center, Kirkland, WA (2005) "Conversagence" , Gregory Lind Gallery, San Francisco Feed , Bakalar and Paine Galleries, Massachusetts College of Art, Boston From the States , National Museum of Women in the Arts, Washington, DC Twang Sculpt

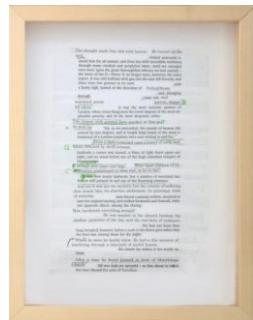
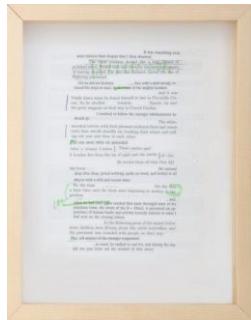

Drawings for Engelstein form a bridge between three-dimensional sculpture and the Internet. Geometrical details representing anatomical components and references to nature are lifted from the Web and transposed onto new, two-dimensional contexts, providing us with an enjoyable juxtaposition of nature and culture.

Pentru Engelstein, desenele formează o punte de legătură între sculptura tridimensională și internet. Detalii geometrice reprezentând componente anatomiche și trimiterile la natură sunt luate de pe Web și transpusă pe noi contexte, bidimensionale, oferindu-ne o juxtapunere plăcută de natură și cultură.

Petra Feriancova (sk)

Born: 1977. Lives and works in Bratislava, Slovakia. Recent solo exhibitions: "Theory of a City, or the Possibilities of an A4" ISCP, New York, NY(2011), "Tales an Poems" White Fish Tank, Ancona, Italy (2010), "Repetition, Cut, Pair and Again" Amt project, Bratislava (2010), "Pythagoras Descent" Hit Gallery, Bratislava, Slovakia, (2009). Recent group exhibitions: "Loophole To Happiness" Muzeum Sztuki Lodz, Lodz, Poland PL (curated by Maja and Reuben Fowkes) (2011), "Loophole To Happiness" Trafó House Of Arts, Budapest, HU (curated by Maja and Reuben Fowkes)(2010) "Where Do We Go From Here?" Secession Museum, Vienna,(curated by Bettina Spörr) (2010), "A Non totalmente immemori, né completamente nudi", Galleria Comunale d'Arte Contemporanea di Monfalcone, Monfalone, Italy (curated by Eva Comuzzi, Andrea Bruciati) (2010) "Arrivals and Departures" Europe,Arrivi e Partenze Europa, Mole Vanvitelliana, Ancona (curated by Andrea Bruciati) IT (2010), "Romanticism of my past, Future of my nostalgy, Summary" Central-Slovakian Gallery, Dominik Skutecky House, Banska Bystrica, (curated by Mira Keratová) SK (2011)

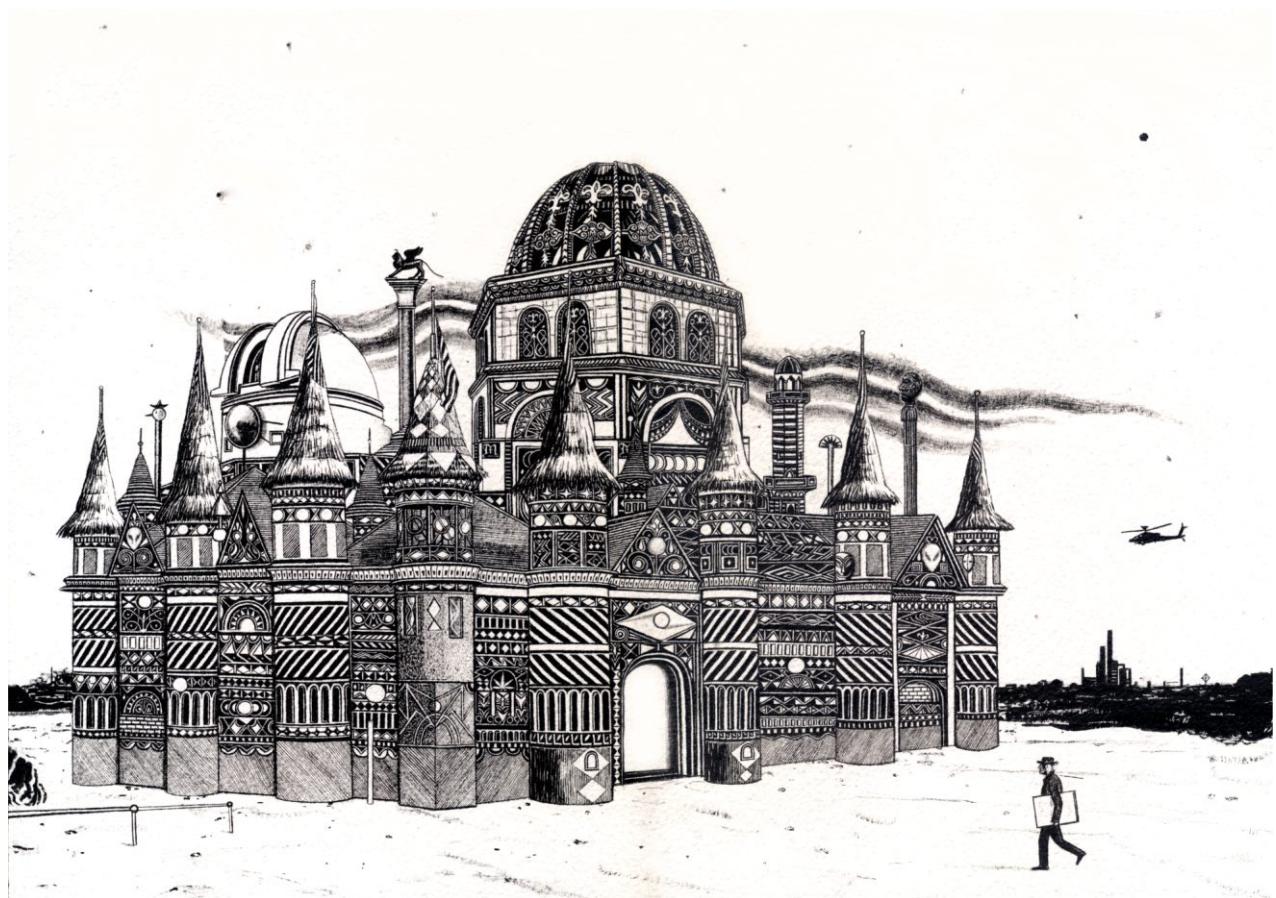

"Itinerario", 2006
mp3 sound inst., 00:08:00

Using audio and text borrowed from two short stories, Petra Feriancova creates an "intercultural" piece that is reminiscent of altered artists' books. Texts are presented without any additions, but are alternated with lines from other texts, producing a new collage-narrative in the process.

Utilizând texte audio și scrise, împrumutate din două povești scurte, Petra Feriancova creează o piesă "interculturală" care amintește de cărțile modificate ale artiștilor. Textele sunt prezentate fără nicio adăugire, însă sunt alternate cu linii din alte texte, producând în acest proces, un colaj narativ nou.

Born: 1978. Lives and works in New York City. Public collection: The Saatchi Gallery, London (England). Recent solo exhibitions: "I Can Give You What You Want", The Half Gallery (2009), Perry Rubenstein Gallery New York (2007). Recent group exhibitions: "The Coke Show" Ritter/Zamet, London (2011), "New York Minute" MACRO, Rome (2009), "Mail Order Monsters" Max Wigram Gallery, New Bond Street, London (2008), "Panic Room" works from the Dakis Joannou Collection, Deste Foundation, Centre For Contemporary Art Athens(2007)

"The Midnight Oil", 2011
ink on paper, 31 x 41 cm

Fyan's work depicts a "psychic building", an amalgamation of a paranoid, hyperactive, anxiety-ridden mindset in the form of a building. It is painted without sketching in order to capture the naturally cobbled-together order that someone's sleepless, overworked mind might take if they were to transcribe it into building form. It represents a larger perspective of the individual versus society or of a society versus the world. The inner workings of the brain become a metaphor for the internal struggles of a nation or cultural group.

Opera lui Fyan prezintă o "clădire psihică", un amalgam de stări de spirit paranoice, hiperactive, provocatoare de anxietate, redată sub forma unei clădiri. Lucrarea este pictată fără schiță, în scopul de a surprinde ordinea naturală pietrificată, pe care mintea nedormită și suprasolicitată a unei persoane ar putea să o ofere, dacă s-ar putea transcrie sub forma unei clădiri. Reprezintă o perspectivă mai largă a individului față de societate sau a societății față de lume. Modul intern de funcționare al creierului devine o metaforă pentru luptele interioare ale unei națiuni sau ale unui grup cultural.

Helidon Gjergji (AL)

Born: 1970. Lives and works in Rome, NYC and Tirana. He has lectured about his work at Harvard University, American University in Dubai, Northwestern University, The American Academy in Rome, etc. Recent solo shows: "Helidon Gjergj" Botkyrka Konsthall, Tumba(2010), "Waves" Chelsea Art Museum, New York City, NY (2009). Recent group shows: "Venice Biennale 52" (2007), "Manifesta 8", Murcia,(2010), "Venice Biennale of Architecture 12" (2010), "TICAB" Tirana International Contemporary Art Biannual 4 (2009), "Tirana Biennale 1" Tirana, Albania (2001), "Present Future" Artissima 10, Turin (2003) "MASS MoCA" Massachusetts Museum of Contemporary Art, North Adams, U.S.A., MADRE, Museo d'Arte Contemporanea, Naples, "Don't Piss on Me and Tell Me it's Raining" Apexart, New York City, (2010), National Gallery, Tirana, VILLAARSON -- Centre d'Art Contemporain, Nice, "Lothringer 13" Munich, "X Initiative", NYC, "Calling All The Stations", Kosova Art Gallery, Muslim Mulliqi Prize, Prishtina (2009), PAN, Palazzo delle Arti (Naples (2009), "Suburban" Chicago, "Botkyrka Konsthall" Botkyrka, Sweden) "MURAM" Museo Regional de Arte Moderno, Cartagena, Spain

"The Blue Danube", 2004
Running time: 00:05:06, DVD NTSC format, Region Free
cameraman: ANL Plumbing, Brooklyn, NY.
Soundtrack: The Blue Danube, Johann Strauss; Vienna Symphonic Orchestra, conducted by Rudolf Streicher.
Editing: Video Replay, Chicago, IL
Copyrights: Helidon Gjergji

One of humanity's most common struggles is not against other people but against the self: against the body's illnesses or the mind's anxieties. Imagine your house as a sick body. This is what Gjergji does with his endoscopy of his New York home's plumbing system. What we see is a sewer diagnosed by a plumbing company; what we hear is The Blue Danube by Johann Strauss.

Una dintre cele mai comune lupte ale umanității nu este cea împotriva altor persoane; este însă cea împotriva sinelui: împotriva bolilor organismului sau anxietăților minții. Imaginați-vă casa voastră ca pe un organism bolnav. Aceasta este ceea ce Gjergji realizează prin endoscopia sa la sistemul de instalății al casei sale din New York. Ceea ce vedem este o canalizare diagnosticată de către o companie de instalății, ceea ce auzim este Dunărea albastră de Johann Strauss.

Born in : 1976. Lives and works in : Hong Kong and Beijing. Together with Li Gang she is running HAY Factory a Hong Kong based Art platform, established in 2010. Its main purpose is to initiate projects,in collaboration with Hong Kong based, and International Art Organizations and Institutions in order to promote Contemporary Visual Art. Recent solo exhibitions: "On the postmodern frontier of adventure" Fringe club, Lower Albert Rd. Central, Hong Kong (2010), "Trend Alert", 26.2 space, factory 798, Beijing (2009), "After Me The Flood", Pickled Art Centre, Chaoyang District, Beijing (2008), "Absence", Artist Commune, Cattle Depot Artist Village, Hong Kong (2008) Recent group exhibitions: "Post Factory Production", JCACC, Shek Kip Mei, Hong Kong (2010), "ART BEIJING 2010" Contemporary Art Fair (2010), "Transparent Memory", two lines gallery, Factory 798, Beijing (2008)

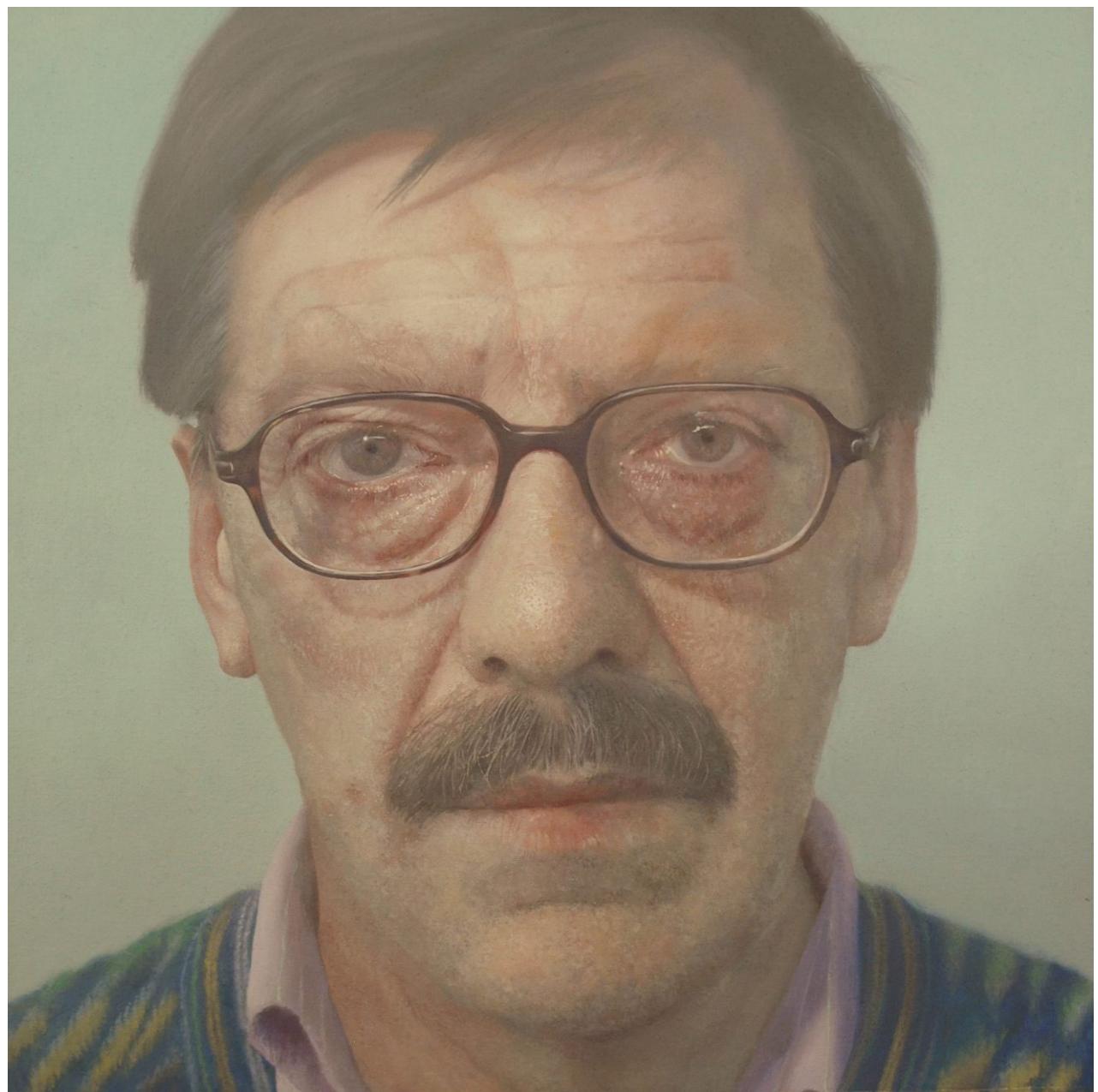
"Island Grand Fiction", 2009
video 00:01:32

Kuras' work is located on the "postmodern frontier of adventure", where stereotypes, idyllic places, and romances are celebrated. Here, entertainment forms a convenient substitute and provides liberation from boredom. This Utopian landscape is the place where many affordable adventures are on offer, ready to be experienced and explored by anyone.

Opera lui Kuras este situată la "frontiera postmodernă a aventurii", unde stereotipurile, locuri idilice, și romanțele sunt sărbătorite. Aici divertismentul formează un substitut convenabil și oferă eliberarea de plăcuteală. Acest peisaj utopic este locul unde multe aventuri sunt oferite la prețuri accesibile, gata pentru a fi experimentate și explorate de către oricine.

Gabriele Grones (IT)

Born: 1983. Lives and works in Arabba and Venice, Italy. Recent group exhibitions: "Arte Laguna Prize 2011" Arsenale, Venice, Italy (2011), "Contemporaneamente" Costantino Piazza Art Gallery, Reggio Emilia, Italy (2010), "Celeste Prize 2010" Brodbeck Foundation, Catania, Italy (2010), "Art Verona 2010" Verona, Italy (2010), "Fare Corpi, Venice" Italy (2010), "46|09" Biagiotti Art Gallery, Florence, Italy (2010), "Mystery Portrait Postcards" National Portrait Gallery, London, UK (2009), "BP Portrait Award" Aberystwyth Arts Centre, Aberystwyth, UK (2009)

"Elio", 2009
oil on canvas, 29x29 cm

A portrait is related with the unavoidable destiny and memories of a person. A face is like an emotional map of the past records and feelings of a person. Traces of experiences and signs of the relationship with the environment emerge on the surface of the portrait. The passage of time is palpable.

Un portret este legat de destinul inevitabil și de amintirile unei persoane. O față este ca o hartă emoțională a înregistrărilor trecute și trădează sentimentele unei persoane. Urme ale experienței și semne ale relației cu mediul înconjurător apar pe suprafața de portret. Trecerea timpului este palpabilă.

Born:1978. Lives and works in Athens & Berlin. Recent solo exhibitions: Muramatsu Gallery –Tokyo (2008). Recent group exhibitions: Japanese Geisai #12, #13 , #14, #15 /new day Geisai/ organized by Takashi Murakami, Tokyo (2009,2010,2011) , Video art awards Lumen_ex 2011, Museo Extremeño e Iberoamericano de Arte Contemporáneo, Spain (2011), "About love", Six Dogs, Athens (2010), "Colors" (2009), "Illustrators" organized by Giant Mango, Daikanyama Hillside Forum, Tokyo (2010), "Athens Voice covers", Benaki Museum, Athens (2009) , "Berlin Art Show" (Kindl-brewery) Berlin, (2009), "Emergency room" by Thierry Geoffroy presented in Ileana Tounta contemporary art center , Athens (2007) & Taiss Galerie , Paris (2008), "Bargain prices on Elephant Gun" in Ileana Tounta ,Athens (2008)

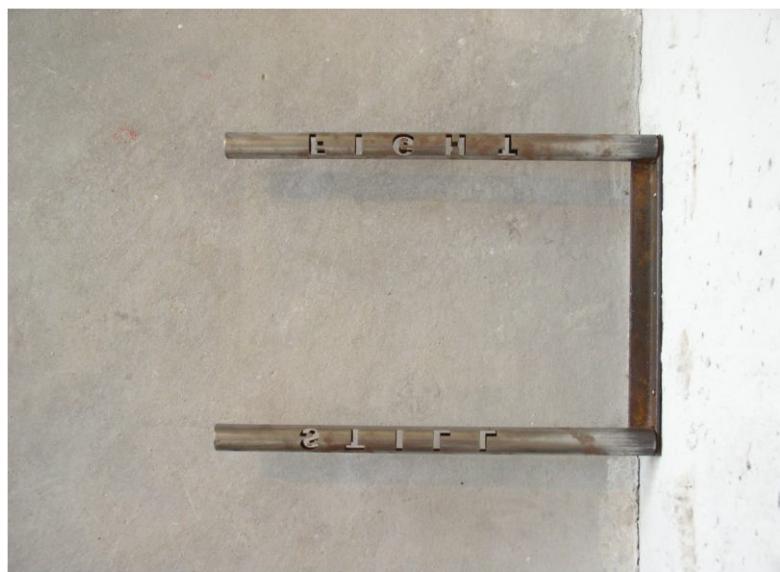
"lost", 2011
ink on paper, 35x50cm

"raindrops", 2011
ink & pencil on paper, 160x126cm

Michal Moravcik (sk)

Born: 1974. Lives and works in Bratislava, Slovakia. Recent solo exhibitions: "DKP", Galerie Jelení, Centre for Contemporary Art, Prague, Czech Republic(2010) "The Subtle History", Meetfactory, Prague, Czech Republic (2009) Martha Stewart would never dream of, Galerie ANTJEWACHS, Berlin, Germany (2008) "Polis" (with P. Feriancova and K. Krakowiak), Gallery Valentina Moncada, Rome, Italy(2007) Recent group exhibitions: "Transart" Communication/Public Dialog, Komárno/Komárom, Slovakia/Hungary (2010) "Der Drang nach Osten" Parallels towards Postcolonialism and Coloniality within the Centraleuropean space, Gallery Hit, Bratislava, Slovakia The Heat, Meetfactory, Prague, Czech Republic (2010), "The Romance of my Young Days the Future of my Nostalgia", Central Slovakian Gallery, Banská Bystrica, Slovakia (2010), "Formats of Transformation 89-00", MUSA Museum auf Abruf, Vienna, Austria (2010), Documenta 09, Regensburg, Germany (2009) "Formats of Transformation 89-00" The Brno House of Art, Brno, Czech Republic (2009) "Fantasies of the Beginning" Billboard Gallery Europe, Public Library, Petržalka, Bratislava, Slovakia (2009) "Brno Art Open'08" Brno, Czech Republic (2008), "Praguebiennale 3" Karlín Hall, Prague, Czech Republic (2007)

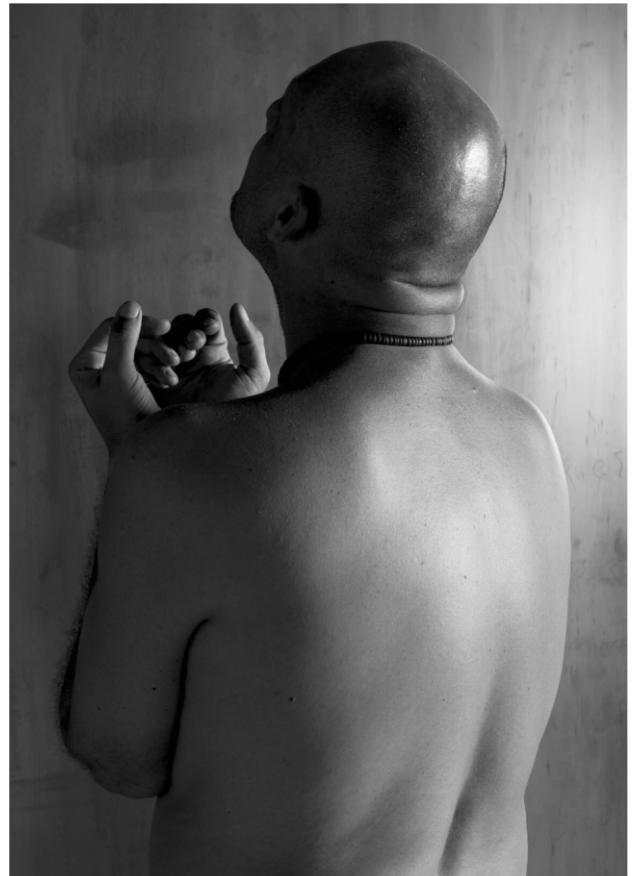
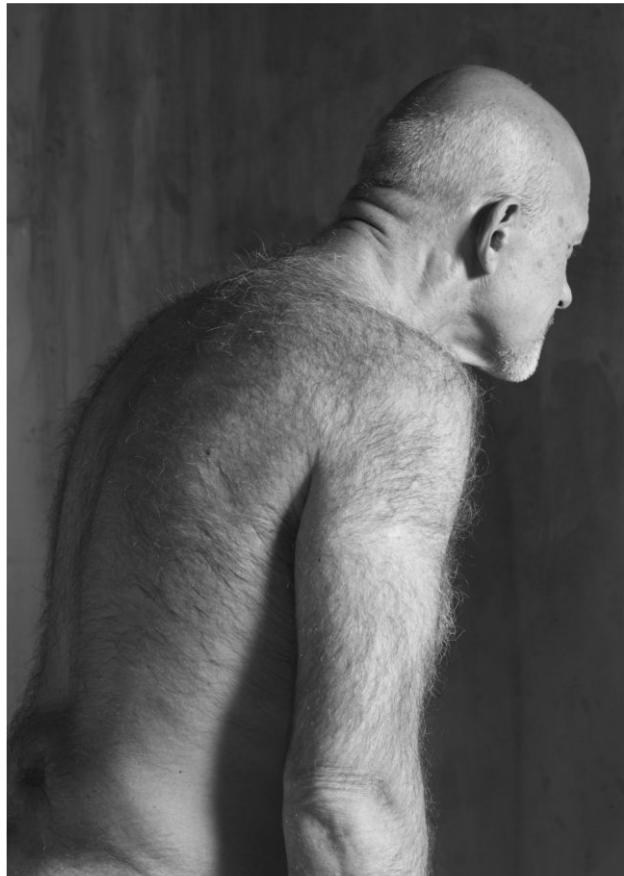

"still fight", 2007
site specific installation
steel object 37,8 x 3,5 x 50,3cm

The work is a form of a silent, permanent protest; it is a manifestation of an artist's skeptical attitude toward political and media-based predicaments, which are just thrown back and forth over the barriers of a current political agenda instead of being resolved. However, publicized political issues are often becoming merely a form of pretence that hides a permanent (and subliminal) fight for power.

Lucrarea reprezintă o formă de protest tăcut și permanent; reprezintă o manifestare a atitudinii unui artist sceptic față de predicțiile politice, bazate pe mass-media, care sunt aruncate înainte și înapoi peste barierele unei agende politice actuale, în loc să fie rezolvate. Cu toate acestea, problemele politice mediatizate devin de cele mai multe ori doar o formă de pretenție care ascunde o luptă permanentă (și subliminală) pentru putere.

Born in Tokyo. Lives and works in Tokyo, Japan. He holds a teaching position at his own two private Schools of fine arts and calligraphy : Art School Ginza and Art School Aoyama. He also runs Nakagawa Gallery in Tokyo and he owns a great collection of works by Pablo Picasso, Francesco Clemente, Vanessa Beecroft, Chris Ofili, Andy Warhol, Arnold Newman, Edvard Munch, Mike&Doug Starn, Sally Mann and many other distinguished artists. Recent solo shows: New York DUMBO Art Festival (2005). Recent group shows: Muzeul de Arta Cluj-Napoca loan/Tarohei Exhibiton (2009)

"Two men's backs", 2010
print on paper, 50x80cm (x2)

Nakagawa's recent black and white images show solitary individuals photographed either from the back or with their head lying sideways on the ground. Are these individuals absorbed in thought? Are they hiding something? Ashamed of something? The photographs tell no stories.

Imagini recente, alb-negru, ale lui Nakagawa prezintă persoane solitare, fotografiate fie din spate fie având capul zăcând în lateral pe teren. Sunt aceste persoane absorbite de gânduri? Ascund ceva? Rușine față de ceva? Fotografiile nu spun nicio poveste.

Adrian Scicluna (MT)

Born:1971. Lives and works in both Malta and London. Recent solo exhibitions: "Urbanisation Games" St James Cavalier, Centre of Creativity, Valletta, Malta (2009), "Under Construction" Maritime Museum, Vittoriosa, Malta (2009). Selected recent group exhibitions: Office of the Prime Minister, Valletta, Malta (2010), Malta Art Scholarship Ceremony. Woodmill Space, CCW Salon (2010), "Futura Bold, Futura Oblique" London. Nunnery Gallery, (2011), "Park11" Cannizaro Park, Wimbledon Village, London, with Nicholas Cullinan as guest selector (Curator of International Modern Art at Tate Modern, London), "MA show" Wimbledon College of Art, London (2011)

"Coco Mug", 2011
Aluminium Colour Print
42x59.4cm

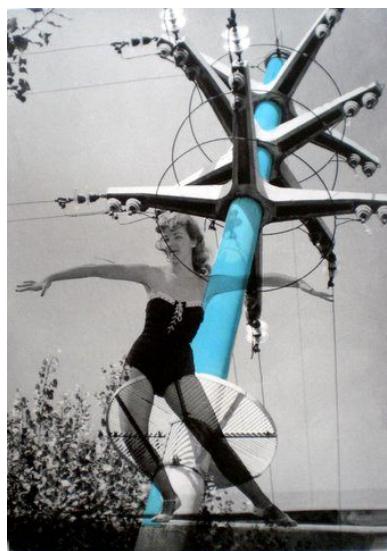

"Billiards 2", 2011
Aluminium Colour Print
42x59.4cm

Adrian Scicluna's images hint at a post-human society in which the virtual becomes more "real" than the physical landscape we inhabit. He constructs fictional narratives that attempt to bridge actual physical space with cyberspace, paradoxically highlighting an inevitable divide between the immaterial and tangible.

Imaginiile lui Adrian Scicluna fac aluzie la o societate postumană, în care virtualul devine mai "real" decât peisajul fizic pe care îl locuim. El construiește narațiuni fictive, care încearcă să unească spațiul fizic real cu spațiul cibernetic, evidențând în mod paradoxal inevitabilă diviziune între imaterial și tangibil.

Born: 1969. Lives and works in Turin and Vlore. Recent solo shows: "Talking About" ,La Générale en Manufacture Sèvres, Paris France (2010), "Works on Paper" The Promenade Gallery, Vlorë Albania (2010), "Foreigners, ma non troppo" Mavi Kum Gallery, Istanbul Turkey (2008), "Artan Shabani" Ghetto Palace of Chieri, Chieri Turin Italy (2008). Recent group shows: "Duble Bind" Casa Masaccio center for Contemporary Art, Curator Valerio Dehò & Andi Tepelena. San Giovanni Valdarno. Italy (2010) "Calling All The Stations" Kosova National Gallery of Arts Muslim Mulliqi prize. Curated By Michele Robecchi & Gazmend Ejupi. Prishtina. Kosovo (2010) "Prague Biennale 4" Director and General Curators Helena Kontova and Giancarlo Politi, General Editor & Curatorial Advisor, Nicola Trezzi. Praha Czech Republic (2009), "Venice Biennale - 53" Editions, 'Krossing / Oltre I Confini Tra I Territori, Oltre I Confini Tra Artista e Spettatore', Forte Marghera Venice Italy (2009)

"The Doll", 2009
Mixed media, 30x24cm

"The Singing Lions", 2009
Color print, 70 X 50 cm

Shabani's images confront us with lost and obscure memories in the form of ghostly monuments, history, ruins, political and social hopes and recollections.

Imaginiile lui Shabani ne confruntă cu amintiri pierdute și obscure, sub forma unor monumente fantomatice, a istoriei, ruinelor, speranțelor politice și sociale și a amintirilor.

Katharina Swoboda (AT)

Born:1984. Lives and works in Vienna. Recent group shows: "Wandzeitung" Glockengasse, Vienna (2011), "Photo_graz 10" Stadtmuseum, Graz (2010),"Aktuelle Videoarbeiten" Galerie Lukas Feichtner, Vienna (2010),"Urban Gardening & Pocket Films" Vienna, (2010), "Flift" Daumenkinofestival, Linz (2010), "Screening, Cinema Hotel de France" Berlin (2010), "Land,Art Rosegg" Carinthia (2008),Sensationen, Kunsthalle Project Space, Vienna (2008), "European Month of Photography" Vienna (2008),Vienna Independent Shorts Wien, Vienna (2008), "Nie mehr allein" Verteilte Urheberschaft, Schikaneder, Vienna (2008),".chorprobe" Performanceabend, Project Space/ Kunsthalle, Wien (2007), "Feeling Graz 2003" Landhaushof, Graz (2003), "Siamese, Werkstatt im Hof, Vienna" (2006),"Im Spannungsfeld nach Mass Xxy", Soho Ottakring, Wien (2007)

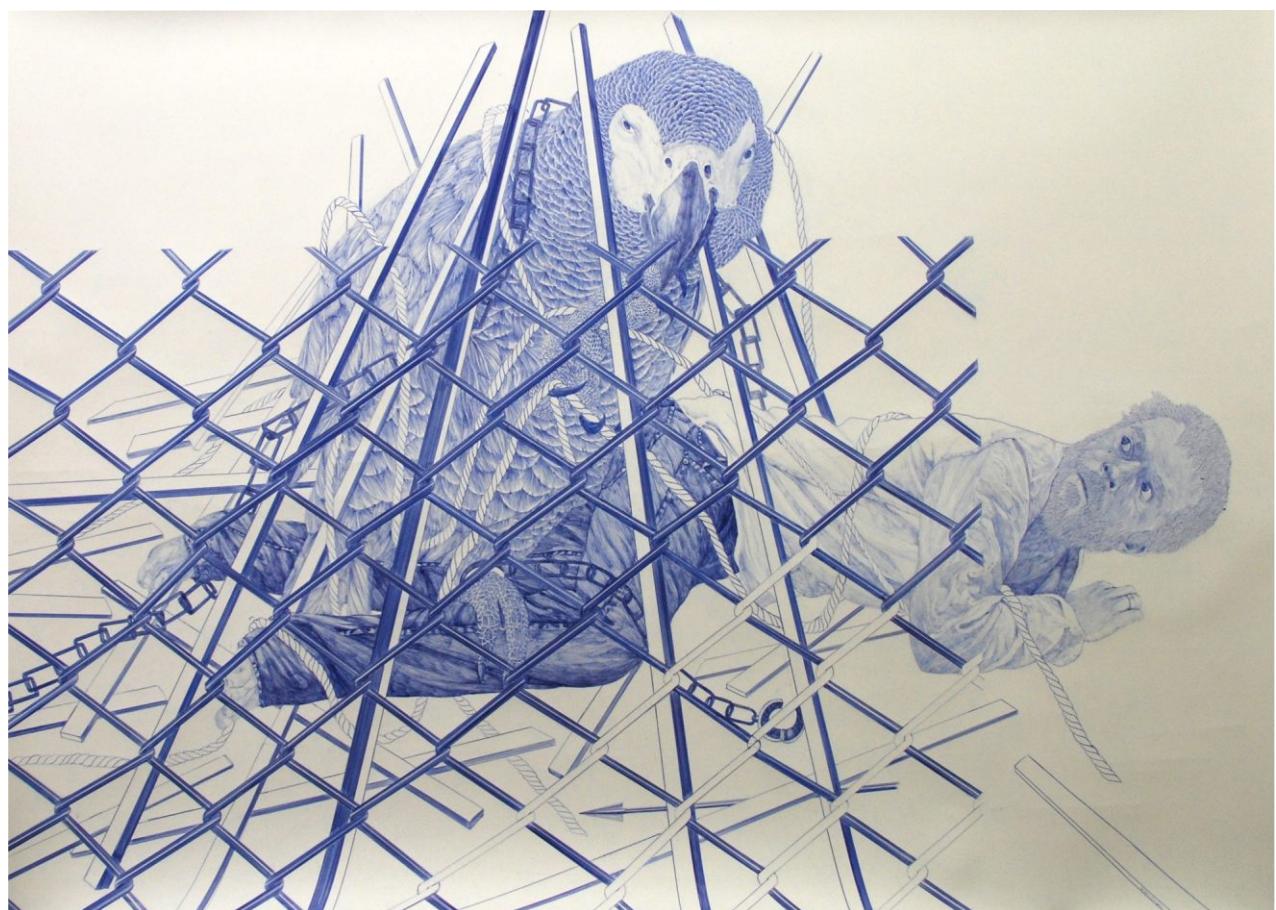
The three minutes of female boxing we see in this short video were edited together in the special rhythm of boxing combinations. During the transitions, the gloves hit the camera and "stop time" for the briefest of instants. Boxers do not only fight against their adversaries; they also fight against time.

Cele trei minute de box feminin văzute în acest film de scurt metraj au fost editate în ritmul special de combinații de box. În timpul schimbărilor, mănușile lovesc aparatul și transformă imaginea în negru. Boxerii nu numai că luptă împotriva adversarilor lor, ei, de asemenea, luptă și împotriva timpului.

"Betty and the Camera", 2011
Video HD Loop 00:03:00, Camera: Leopold Leskovar, Performance: Bettina Pernstich

Born:1975. Lives and works in Athens. Recent solo exhibitions: "Loplop", K-art Gallery (2011), "Fragile", K-art Gallery (2008). Recent group exhibitions: "Black & White", Frissiras Museum, Athens (2011), "Blank Paper Hysterias", K-art Gallery, Athens (2010), Art-Athina 2010 International Contemporary Art Fair of Athens (2010), "Belle Vue", Ileana Tounta Contemporary Art Center, Athens (2010), "...Par Nature", Galerie Bonneau-Samames, Marseille (2009), Art-Athina 2009 International Contemporary Art Fair of Athens (2009), "Roommates", TinT Gallery, Thessaloniki (2009), "Games without frontiers", Zoumboulakis Galleries, Athens (2008), "Crosses & Crescents", K-art Gallery, Athens (2007), "Eclectic Affinities among European Artists", Frissiras Museum, Athens (2007), "Fresh ground#2", Thanassis Frissiras Gallery, Athens (2007)

from series Loplop, 2011
110x150 cm, ink on paper

In the work of Dimitris Tataris, one comes across references to animals, people, rickety architecture and structures that restrain free movement: cages, fences, and so on. Everything is drawn very meticulously, as though to reinforce a sense of isolation and loneliness.

În lucrarea lui Dimitris Tataris, se fac referiri la animale, oameni, arhitectură subredă și structuri care restrâng libera circulație: cuști, garduri și aşa mai departe. Totul este desenat foartemeticulos, ca fiind gândit spre a consolida un sentiment de izolare și singurătate.

Raphael Vella (MT)

Born and lives in Malta. Recent solo exhibitions: Nakagawa Gallery, Tokyo (2011), Literature Festival, Valletta, Malta (2010), St James Cavalier, Valletta, Malta (2009), Reading Cabinets, Modern Art Oxford, England (2007). Recent group exhibitions: Constanta Caz, Romania (2010), Alte Saline, Hallein, Austria (2010), L'Art (Contemporain) en Europe, Domaine Pommery, Reims, France (2008-2009), Eight Eighteen, Malta Contemporary Art, Malta (2008), The Last Book, National Library, Buenos Aires, Argentina (2008), Fragments in the Studio, Biagio Steps, Valletta, Malta (2007). Recent curated shows: Relocation: Emerging Artists from Malta, Bank of Valletta Centre, Malta (2010).

"Sometimes you win, sometimes you lose", 2011
Graphite and spray paint on paper, 100 x 70 cm (x2)

Two beheadings sit side by side, slaughtered animal and man. Prohibitions about food are weighed against the need to hound, eat or annihilate the other. The Lord of the Flies and Goliath: "Fancy thinking the Beast was something you could hunt and kill!"

Două figuri decapitate stau una lângă cealaltă, animal și om sacrificăți. Interdicțiile cu privire la alimentație sunt cântărite în raport cu nevoia de a vâna, mâncă sau a-l anihila pe celălalt. Regele Muștelor și Goliat: "Gândire de fantezie în care Fiara a fost ceva ce ai putut vâna și ucide!"

Born: 1971. Lives and works in New York. Recent solo show: "In Advance of Another Thing", The RISD Museum, University of Rhode Island, Providence, RI (2010), "Identifying Hedges" Hallwalls Contemporary Arts Center, Buffalo, NY (2009) "Press Enter to Exit" Rhona Hoffman Gallery, Chicago, IL (2007), "Nothing Was" Max Protetch Inc., New York City, NY (2007). Recent group shows: "Image Transfer: Pictures in a Remix Culture" Henry Art Gallery, Seattle, WA (2010), "Broadcast" Ronna and Eric Hoffman Gallery of Contemporary Art, Portland, OR (2009), "The Cursed Chateau" Indianapolis Museum of Contemporary Art - iMOCA, Indianapolis, IN (2009), "Broadcast" Museum of Contemporay Art Detroit, Detroit, MI (2008), "Strange Ranger" Circus Gallery, Los Angeles, CA (2008), "Songs of praise for the heart beyond cure" Art Palace, Austin, TX (2007), IBCA Biennale 2005 - IBCA - International Biennale of Contemporary Art, Prague

"Prop", 2009
50" Plasma Screen, Stick, Single Channel DVD 00:03:36

A long stick scratches a sentence in the sand, letter by letter. "As the soul wanes, the form appears." We follow each sign being traced in the transience of sand in order to make sense of its form as it becomes visible, but we forget, perhaps, that this form, like the material on which it is inscribed, will soon disappear.

Un băt lung scrie în viteză o propoziție în nisip, literă cu literă. "Odată cu dispariția sufletului, apare forma." Urmărим fiecare semn ce este trasat în efemeritatea nisipului, în scopul de a da sens formei sale, odată ce devine vizibil, dar uităm, probabil, că această formă, ca materialul pe care este înscrișă, va dispărea în curând.

FlashArt
Czech & Slovak Edition

Skylife

MODERNISM
TABLOID DE ARTĂ & STIL

Radio România Cultural

SABOT

ARTA
TIPOGRAFIA

MAF
Malta Arts Fund

BOV
Bank of Valletta

Art
Theatre **Act**
Company

EMMANUEL DELICATA
WINEMAKER

H Heritage Malta

CONSILIUL JUDEȚEAN CLUJ
MUZEUL DE ARTĂ
CLUJ-NAPOCA

I FOUGHT THE X AND THE X WON was initiated in 2010 by the Greek artist Dionisis Christofilogiannis and Maltese artist Adrian Scicluna as a collaborative project of artists from cultures and countries around the globe, including Romania, USA, Japan, Malta, Poland, Italy, Canada, Austria and Greece.

I FOUGHT THE X AND THE X WON explores the inevitable aspects of life that transcend cultural, economic and sociological boundaries. By examining subjects like love, law, nature and biology, this theme allows for a wide range of creative possibilities under a common theme of fighting things that simply cannot be combated. A total of 22 invited artists will use a variety of mediums to examine different points of view regarding unavoidable destinies—things such as how we cope with, among other things, Mother Nature, aging, government influence and affairs of the heart. The show, which will run in 2011 and is inspired by the classic American song "I Fought the Law and the Law Won," as well as a Jamaican proverb: "The tree that breaks in the wind is the one that resists."